

N:o 25.

*Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående af-
söndring af jord från kungsgården Noret i Kop-
parbergs län; gifven Stockholms slott den 31 de-
cember 1887.*

I öfverensstämmelse med bilagda protokoll öfver ecklesiastikärenden vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva,

att Christine församling i Falun berättigas att mot ersättning, som i enlighet med nådiga förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 bestämmes, för alltid till sig lösa ett jordområde om 99 ar 80 kvadratmeter af kungsgården Noret i Kopparbergs län, med skyldighet för församlingen att, i händelse sådant af kungsgårdens innehafvare påfordras, uppsätta och för framtiden underhålla stängsel omkring det afsöndrade området;

äfvensom att den härför inflytande köpeskillingen må få användas på enahanda sätt, som är bestämdt i fråga om köpeskillingarna för de hemman och lägenheter, hvilkas försäljning eger rum jemlikt nådiga brefvet den 29 maj 1874.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

C. G. Hammar skjöld.

*Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
31 december 1887.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern THEMPTANDER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve EHRENSVÄRD,
Statsråden: LOVÉN,
VON STEYERN,
friherre VON OTTER,
HAMMARSKJÖLD,
VON KRUSENSTJERNA,
friherre TAMM,
friherre PEYRON.

Departementschefen, statsrådet Hammarskjöld, anförde vidare:

»Efter Riksdagens i skrifvelse den 20 maj 1882 dertill lemnade bifall medgaf Eders Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 2 juni samma år, att från den då för landshöfdingelöneregleringsfondens, men numera för kronans räkning utarrenderade kungsgården Noret i Kopparbergs län finge till begrafningsplats för Christine församling i Falun för alltid afsöndras ett af församlingen dertill föreslaget jordområde om 41 kvadratref 96 kvadratstänger, under vilkor att församlingen vid tillträdet erlade en köpeskilling

af 5,994 kronor 40 öre, utgörande tjugu gånger det belopp, som af magistraten i Falun blifvit föreslaget såsom årlig afgäld å området.

Sedermera har emellertid i följd af markens kuperade beskaffenhet och andra omständigheter kostnaden för anordnande af detta område till begravningsplats befunnits enligt uppgjord beräkning uppgå till ej mindre än 62,000 kronor, hvadan församlingen icke begagnat sig af rättigheten att inköpa detsamma, utan i stället förvärfvat en jordrymd från den enskild person tillhöriga egendomen Norslund, hvarefter Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Kopparbergs län och domkapitlet i Vesterås den 14 juni 1884 fastställt ritning till den afsedda begravningsplatsen.

Nu hafva hos Eders Kongl. Maj:t bruksegaren W. Falk och rådmannen H. W. Hultberg å Christine församlings vägnar, under förmälan att emellan den nya begravningsplatsen och landsvägen till Falun vore belägen en kungsgården Noret tillhörig jordegå om 99 ar 80 kvadratmeter eller 2 tunnland $\frac{7}{10}$ kappland, samt att denna jordegå vore för församlingen oundgänglig för att använda såsom väg till begravningsplatsen och öfriga dermed i sammanhang stående anordningar, i underdånighet anhållit, att församlingen måtte, mot afsägelse af den genom förutnämnda nådiga bref församlingen medgifna rätt till inköp af 41 kvadratref 96 kvadratstänger af kungsgården Noret, få i stället tillösa sig omförmälda jordegå om 99 ar 80 kvadratmeter.

Till närmare utveckling af ansökningen hafva sökandena anfört följande. Enligt hvad af en ansökningen bifogad karta inhemtades, begränsades väl den nya begravningsplatsen af två vägar, men från den ena af dessa, eller allmänna landsvägen till Korsnäs, förefunnes, der vägen angränsade begravningsplatsen, en starkare lutning ned till denna plats, i följd hvaraf, om inkörsvägen dit förlades, densamma komme att bilda en brant backe. Den andra angränsande vägen vore endast en byväg, till hvars begagnande församlingen icke egde eller med visshet kunde förskaffa sig rättighet, samt dessutom af en för ändamålet alltför ringa bredd. Vägen till begravningsplatsen måste därför dragas öfver det till inlösen föreslagna området. Den del deraf, som icke vore för sjelfva väganläggningen erforderlig, komme att af vägen skäras i två mindre, framför begravningsplatsen belägna stycken, hvilka det vore önskligt för församlingen att kunna pryda medelst planteringar och andra anläggningar. Området framför begravningsplatsen vore nemligen nu af ett föga tilltalande utseende och, om det bibehölles till kungsgården, kunde detsamma komma att användas på sådant sätt, att platsen i sin helhet derigenom vanpryddes.

Enligt hvad kommissionslandtmätaren Adolf Adde intygat, utgöres det till afsöndring ifrågasatta området af 1 tunnland 29 kappland åker, $2\frac{1}{10}$ kappland äng och $1\frac{6}{10}$ kappland diken, eller tillsammans 2 tunnland 0,7 kappland.

Öfver ansökningen hörd, har kungsgårdens arrendator, landshöfdingen C. Treffenberg, hvilken genom kammarkollegii kontrakt den 16 februari 1881 fått arrenderätten sig upplåten för en tid af tjugu år från den 14 mars samma år, hemstält, att, för den händelse Eders Kongl. Maj:t skulle finna skäligt bifalla ansökningen, beloppet af den ersättning för jorden, som borde tillkomma kronan, måtte vara bestämdt i den ordning, expropriationslagen stadgade.

Vidare har Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet afgifvit yttrande och dervid anført, att i nyssnämnda om kungsgården gällande arrendekontrakt väl funnes infördt det vilkor, att, derest den på Eders Kongl. Maj:ts afgörande då beroende frågan om upplåtelse från kungsgårdens egor af mark till ny begravningsplats åt Christine församling vunne Eders Kongl. Maj:ts bifall, arrendatorn åläge att afträda samma mark mot afdrag å arrendeafgiften till belopp motsvarande antingen årliga afgälden, om sådan blefve faststæld, eller ock fem procent ränta å expropriationsbeloppet, derest ersättningen för jorden komme att expropriationsvis bestämmas, men att, då sådant vilkor gjorts endast i fråga om det då till afsöndring ifrågasatta området om 41 kvadratref 96 kvadratstänger, ersättningen för den nu begärda afsöndringen ej torde mot arrendatorns bestridande kunna bestämmas annorlunda än genom expropriation.

Sedan med anledning häraf församlingen förklarar sig villig att, der så erfordrades, underkasta sig expropriationsförfarande för områdets inlösende, har domänstyrelsen i infordradt underdånigt utlåtande hemstält, att församlingen måtte tillåtas, på sätt och i den ordning, som i nådiga förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 stadgas, förvärfva eganderätt för everldelig tid till hela egoområdet i fråga, med skyldighet för församlingen att, om sådant af kungsgårdens innehafvare påfordrades, omkring området uppsätta och för framtiden underhålla stängsel.

Med afseende å hvad sålunda i ärendet förekommit får jag, efter samråd med chefen för finansdepartementet, hemställa, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att medgifva,

att Christine församling berättigas att mot ersättning, som bestämmes i enlighet med nyssberörda förordning, för alltid till sig lösa ifrågavarande

jordområde om 99 ar 80 qvadratmeter, med skyldighet för församlingen att, i händelse sådant af kungsgårdens innehafvare påfordras, uppsätta och för framtiden underhålla stängsel omkring det afsöndrade området;

äfvensom att den härför inflytande köpeskillingen må få användas på enahanda sätt, som är bestämdt i fråga om köpeskillingarna för de hemman och lägenheter, hvilkas försäljning eger rum jemlikt nådiga brefvet den 29 maj 1874.»

På tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter tacktes Hans Maj:t Konungen bifalla hvad departementschefen sålunda hemställt; och skulle proposition till Riksdagen aflåtas af innehåll bilagan I vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

A. von Krusenstjerna,
